

Начало>Съдебни процедури>Граждански дела>Връчване на документи: официално предаване на актове

В областта на гражданското правосъдие текущите процедури и производства, започнали преди края на преходния период, ще продължат съгласно правото на ЕС. Въз основа на взаимно споразумение с Обединеното кралство порталът e-Justice ще поддържа информацията, свързана с Обединеното кралство, до края на 2022 г.

Връчване на документи: официално предаване на актове**Северна Ирландия****1 Какво на практика означава правният термин „връчване на документи“? Защо има особени правила за „връчването на документи“?**

Това е общ термин за стъпките, които са необходими за запознаване на заинтересованите страни със съдебни документи.

Основната цел на правилата е да се гарантира, че заинтересованите страни са уведомени за започването на съдебно производство, и за развитието по него. В съдебните правила се налагат конкретни срокове, за да се гарантира, че е предоставена достатъчна възможност за запознаване със съдебните документи и при необходимост — за ответни стъпки. Сроковете също така помагат да се поддържа темпът на съдебния процес, като се гарантира, че определени стъпки се предприемат в рамките на конкретен период. Преди да се произнесе по дадено дело, съдът обикновено изисква доказателство за връчване.

2 Кои документи трябва да се връчват официално?

Най-общо казано, трябва да се връчват всички документи, свързани с производството, например:

документът за образуване на съдебно производство (като призовка, искане или заявление, искова молба (civil bill);

определени документи, докато делото се гледа в съда (напр. декларация за участие в делото, писмена защита, удостоверение за готовност (certificate of readiness); или

известие за съдебно решение/постановление.

По някои видове граждански съдопроизводства се изисква връчването на конкретни документи (напр. по дела за пътнотранспортни произшествия трябва да се връчи известие на застрахователя на ответника).

3 Кой отговаря за връчването на документ?

Обикновено страните отговарят за извършването на връчването, но разполагат с редица методи, някои от които включват други лица (напр. призовкари (вж. по-долу), адвокати, пощенски служители).

4 Действия за установяване на адрес**4.1 Съгласно Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, замоленият орган в тази държава членка опитва ли се по собствена инициатива да установи местонахождението на адресата на документите за връчване, ако адресатът вече не пребивава на адреса, известен на молещия орган?**

Понастоящем не съществува такава практика.

Когато се връчват документи на физически лица, Службата на Северна Ирландия за съдилищата и трибуналите (Northern Ireland Courts and Tribunals Service) извършва връчването чрез трето лице призовкар, което се опитва да връчи документа на адреса, предоставен от молещия орган. Ако връчването бъде отказано на основание, че адресатът се е преместил, документите обикновено се връщат, освен ако новият обитател не предостави адрес за препращане или в рамките на проучванията на призовкаря станат известни алтернативни адреси. Може да бъде направен нов опит за връчване, което ще бъде отразено в удостоверението за връчване.

4.2 Чужди съдебни органи и/или страни в съдебно производство имат ли достъп до регистри или услуги в тази държава членка, позволяващи установяването на настоящия адрес на лицето? Ако отговорът е „да“, кои са съществуващите регистри или услуги и каква процедура трябва да се следва? Каква такса, ако има такава, следва да се заплати?

Понастоящем не съществува такава практика.

4.3 Как органите в тази държава членка разглеждат искане за установяване на настоящия адрес на лицето, изпратено съгласно Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела?

Понастоящем не съществува такава практика; когато се улеснява искане за събиране на доказателства, се изисква адрес за връчване.

5 Как на практика се извършва обичайното връчване на документа? Съществуват ли алтернативни начини, които могат да се използват (различни от заместващото връчване, посочено в точка 6 по-долу)?

Основните правила относно връчването са установени в съдебните правила. Въпреки това с други законови разпоредби могат да се определят специфични правила за определени случаи (напр. във връзка с връчването на юридическо лице).

Обичайно призовка на Висшия съд може да бъде връчена:

чрез изпращане на копие чрез обикновена предплатена първокласна пощенска услуга до обичайния или последния известен адрес на ответника; лично, като призовкаря трябва да провери самоличността на лицето, на което трябва да се връчи документът, и след това да му предаде документа и да му обясни какво представлява той;

чрез поставяне на препис в пощенската кутия на този адрес (копието трябва да бъде в запечатан плик, адресиран до ответника);

на адвокат, който връща оригиналния документ, заверен с текст, че приема връчването от името на ответника;

в съответствие с договорна клауза (в нея може да се посочва на кого следва да се връчат документите и къде/как следва да се извърши връчването);

ако искът е за владение на имот, чрез предоставяне на копие на съпругата/съпруга, роднина или служител на ответника (ако това лице е на видима възраст над 16 години) на адреса по местопребиваване или мястото на стопанска дейност на ответника. Ако Съдът е убеден, че никое лице не изглежда да е във владение на имота и че не може да бъде извършено връчване на ответника по друг начин, той може да разреши връчването да се извърши чрез залепване на копие от призовката на видно място в близост до имота;

ако ответникът е малолетно или непълнолетно дете, на неговия родител или настойник/попечител или на лицето, с което живее; ако ответникът е пациент, на лице, оправомощено съгласно законодателството в областта на психичното здраве, или на лицето, с което живее; на държавата с обикновена поща или чрез предаване на служител или представител на адвокат на Короната (Crown Solicitor); на дружество с препоръчано писмо до седалището му.

Всеки друг документ на Висшия съд, за който не се изисква да бъде връчен лично, може да бъде оставен или изпратен по пощата на адреса на лицето, на което следва да бъде връчен;

по факс и с последващо писмо, ако и двете страни са представлявани от адвокати; чрез обмен на документи (DX).

В окръжния съд, освен ако не е указано друго, искова молба може да бъде връчена:

от призовкар (Към всяко административно отделение на съда са назначени призовкари; призовкарят заверява подробностите относно връчването върху оригиналната искова молба и я връща във възможно най-кратък срок на адвоката на ищеца);

от адвокат или член на персонал му (на възраст над 16 години) чрез обикновена първокласна пощенска услуга;

чрез поставяне на препис в пощенската кутия на адреса (преписът трябва да бъде в запечатан плик, адресиран до ответника);

на адвокат, ако той е упълномощен да приема връчване и подпише изявление в този смисъл върху оригиналния документ.

Всеки друг документ, за който не се изисква да бъде връчен лично, може:

да бъде предаден или изпратен по пощата на адвокат, ако страната се представлява от адвокат;

да бъде връчен по факс и с последващо писмо, ако и двете страни са представлявани от адвокати; или

да бъде връчен чрез DX.

Призовка или искова молба, която трябва да бъде връчена извън Северна Ирландия, не може да бъде издадена без разрешението на съда, освен ако съдът не е компетентен съгласно:

Закона за компетентността и съдебните решения по граждански дела (Civil Jurisdiction and Judgments Act) от 1982 г.;

Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела или Регламент (ЕС) № 1215/2012. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (преработен текст); или

някои други законови разпоредби.

Трябва да бъдат изпълнени редица други изисквания (например не трябва да има висящо производство по иск на същото основание в друга компетентна юрисдикция).

6 Позволено ли е електронно връчване на документи (връчване на съдебни или извънсъдебни документи чрез електронни средства за комуникация от разстояние, като например електронна поща, защитено интернет приложение, факс, SMS и др.) в гражданското производство? Ако отговорът е положителен, за кои видове производства е предвиден този начин? Съществуват ли ограничения по отношение на възможността за прибегване до този начин на връчване на документи в зависимост от това кой е адресатът (юрист, юридическо лице, дружество или друг стопански субект и т.н.)?

В гражданското производство в Северна Ирландия не е позволено електронно връчване.

7 „Заместващо“ връчване

7.1 Правото на тази държава членка позволява ли други начини на връчване в случаите, когато не е било възможно връчването на документите на адресата (например съобщаване на домашния адрес, в службата на съдебния изпълнител, чрез пощенска услуга или чрез залепване на уведомление)?

Ако правилата изискват даден документ да бъде връчен лично (например призовка за принудително изпълнение (enforcement/committal civil bill) съгласно член 107 от Наредбата за изпълнението на съдебните решения (Judgments Enforcement Order) (Северна Ирландия) от 1981 г.), може да се подаде ex parte молба с искане съдът да разреши друг начин на връчване. Така например съдът може да разпореди заместващо връчване:

по пощата;

чрез уведомление;

на приятел;

на роднина;

на застрахователно дружество.

Ако ответникът се намира извън Северна Ирландия, съдът може да разпореди заместващо връчване, ако е убеден, че той е напуснал страната с цел избягване на съдебни спорове.

7.2 Кога документите се считат за връчени, ако се прилагат други начини на връчване?

Ако се използва друг начин на връчване, той се посочва в съдебно разпореджане и при изпълнението му се указва кога са били връчени документите.

7.3 Ако друг начин на връчване е депозирането на документите на определено място (напр. в пощенска служба), как се уведомява адресатът за това депозиране?

Депозирането на документи не е обичаен начин на връчване в Северна Ирландия.

7.4 Какви са последствията, ако адресатът откаже да приеме връчването на документите? Считат ли се документите за редовно връчени, ако отказът от приемане не е бил законен?

Ако адресатът откаже да приеме връчването (напр. като отрече, че е търсеното лице), призовкарят има право да връчи документите на друго лице, при условие че то е познато на адресата и е на възраст над 16 години (напр. съпруга или съпругата на адресата). Когато няма друго лице, на което да се връчи документът, се изготвя удостоверение за неуспешно връчване. Ако не може да бъде получено доказателство за самоличност, се счита, че документите не са връчени (дори ако отказът не е законен).

8 Връчване по пощата на документи, изпратени от чужбина (член 14 от Регламента за връчването)

8.1 Ако пощенската служба доставя документ, изпратен от чужбина, на адресат в тази държава членка в случай, при който се изисква обратна разписка (член 14 от Регламента за връчването), трябва ли пощенската служба да достави документа лично на адресата или може, съгласно националните правила за пощенските доставки, да достави документа и на друго лице на същия адрес?

Препоръчаните пратки от Royal Mail (пощенската служба на Обединеното кралство) са до адреса, а не до физическото лице. Следователно е възможно лице, различно от адресата, да получи документите, ако живее на същия адрес.

8.2 Как може съгласно правилата за пощенските доставки в тази държава членка да се осъществи връчването по член 14 от Регламента № 1393 /2007 за връчването на документи, изпратени от чужбина, ако нито адресатът, нито друго лице, имащо право да получи доставката (ако това е възможно съгласно националните правила за пощенските доставки — вж. по-горе), са намерени на адреса за доставка?

Ако на заявения адрес не бъде намерен никой, който да удостовери получаването на документите, те се връщат в местната за съответния адрес пощенска служба. Ако не бъдат взети в рамките на срока (вж. по-долу), те се връщат на подателя.

8.3 Предоставя ли пощенската служба определен период от време за вземане на документите, преди да ги изпрати обратно като недоставени?

Ако отговорът е „да“, по какъв начин се информира адресатът, че в пощенската служба има пратка, предназначена за вземане от него?

Когато доставката не е била възможна на адреса, се оставя известие за опита за доставка. С това известие на адресата се съобщава откъде могат да бъдат взети документите, както и срокът, в който той следва да ги вземе. За препоръчаните пратки с произход от Обединеното кралство документите следва да бъдат взети в рамките на 1 седмица. За международни препоръчани пощенски пратки срокът е три седмици.

9 Има ли писмено доказателство, че документът е връчен?

При Висшия съд може да се изисква връчването да бъде удостоверено с клетвена декларация, в която се посочва:

лицето, което е извършило връчването;

лицето, на което е извършено връчването (може да се постави препратка към снимка на получателя или да се посочи фактът, че той е потвърдил самоличността си);

къде и как е извършено връчването;

денят и датата на връчването.

Призовкарят следва да посочи подробностите относно връчването върху оригиналния документ.

В клетвената декларация относно връчване чрез изпращане по пощата или пускане в пощенска кутия трябва да се посочи, че се счита, че документът ще достигне до знанието на ответника и че той не е върнат недоставен.

В спешни случаи връчването може да бъде доказано чрез устни показания.

В окръжния съд:

призовкарят ще се яви и ще представи своя регистър със записи, съдържащ подробности относно връчването, и ще посочи под клетва, че заверките за връчването са верни;

връчването от адвокат се доказва с удостоверение за изпращане на първата страница на исковата молба.

Във Висшия съд и в окръжните съдилища:

документ, връчен чрез първокласна пощенска услуга, се счита за връчен след седмия работен ден (въпреки че може да бъдат поискани доказателства, които показват, че е пристигнал по-рано);

факс, изпратен след 16,00 часа в работен ден, се счита за връчен на следващия ден;

документ, връчен чрез DX, се счита за връчен на втория работен ден след поставянето му в кутията за обмен на документи.

10 Какво става, ако се случи нещо непредвидено и адресатът не получи документа или ако връчването е извършено в нарушение на закона (напр. документът е връчен на трето лице)? Може ли все пак връчването на документа да е валидно (напр. могат ли нарушенията на закона да бъдат санирани) или трябва да се направи нов опит за връчване на документа?

Ако адвокатът не е упълномощен да приема връчване от името на ответника, всички производства се отменят. В останалите случаи съдията може да обяви връчването за ефективно, ако има доказателства, че ответникът действително е получил документа или че има технически недостатък при връчването. Връчването с недостатък или неуспешното връчване се обезсилва, ако ответникът подлежи на безусловно явяване пред съд.

11 Плаща ли се за връчване на документ и ако да, каква сума?

За връчване по пощата се дължат разноски за първокласна пощенска услуга. За лично връчване таксите, начислявани от призовкарите, са определени по закон. Действащата такса за лично връчване на искова молба и призовка е съответно 12 британски паунда и 45 британски паунда.

Последна актуализация: 20/08/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.